

prima instanță - A. Miron  
instanța de apel - N. Traciuc, M. Anton, Iu. Cotruță

## ÎNCHEIERE

23 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al  
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,  
Judecători

Svetlana Filincova  
Maria Ghervas  
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către  
Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea  
Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21 împotriva Iuliei Vorobiova,  
intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni "Termocom" cu privire la încasarea  
datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2015, prin care a fost  
admis apelul declarat de Iulia Vorobiova, casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani  
municipiul Chișinău din 10 octombrie 2013 și emisă o nouă hotărîre, prin care acțiunea  
a fost respinsă.

## c o n s t a ț ă

La 30 mai 2013, ÎMGFL nr. 21 a depus cerere de chemare în judecată împotriva  
Iuliei Vorobiova, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni "Termocom" cu privire la  
încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, ÎMGFL nr. 21 a indicat că în baza contractului de livrare-  
utilizare a energiei termice în apă caldă încheiat cu SA "Termocom", precum și în baza  
contului personal deschis pe numele pîrîtei, SA "Termocom" a livrat energie termică.

La fel a menționat că pîrîta nu a achitat serviciile prestate, iar datoria formată la  
data de 01 martie 2013 constituie suma de 21371,14 lei pentru energia termică.

De asemenea, a relatat că la moment, se află într-o situație financiară precară  
creată din cauza rău-platnicilor, dintre care face parte și pîrîtul.

ÎMGFL nr. 21 solicită încasarea de la Iulie Vorobiova a datoriei de 21371,14 lei  
și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 10 octombrie 2013,  
acțiunea a fost admisă.

De la Iulia Vorobiova a fost încasată în beneficiul ÎMGFL nr. 21 datoria pentru  
energia termică și apă caldă în mărime de 21371,14 lei, cheltuieli de judecată în  
mărime de 641,13 lei și cheltuieli pentru citare în sumă den 37,86 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2015, a fost admis apelul declarat de Iulia Vorobiova, casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 10 octombrie 2013 și emisă o nouă hotărîre, prin care acțiunea a fost respinsă.

La 21 iulie 2015, ÎMGFL nr. 21 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

Recurentul ÎMGFL nr. 21, în motivarea recursului, a menționat că la examinarea cauzei, instanța de apel a admis încălcarea normelor de drept material prin interpretarea eronată a legii.

La fel a menționat că din informația descifrată a calculului și achitării serviciilor de energie termică, anexate la materialele cauzei, intimata a efectuat achitări periodice mai mari decît plata calculată în lunile iunie, iulie 2006, februarie, aprilie, iunie – septembrie 2007, iunie, august, septembrie 2008, a serviciilor prestate, prin care a întrerupt curgerea termenului de prescripție extinctivă în temeiul art. 277 al.(1) lit. b) Cod civil. Astfel, menționează că toate aceste acțiuni denotă faptul că intimata recunoaște întreaga datorie.

Prin referința depusă, Iulia Vorobiova a menționat că instanța de apel a dat o apreciere corespunzătoare probelor conținute la materialele cauzei.

De asemenea, a menționat că nu poate fi luat în considerație argumentul recurentului precum că prin achitățile efectuate, a întrerupt termenul de prescripție extinctivă, deoarece în lunile indicate de recurent, a achitat plata pentru serviciile comunale curente, dar nu efectua plăți pentru achitarea datoriilor, cu atît mai mult că nu recunoștea datoriile invocate.

La fel, a reiterat că recursul a fost declarat cu încălcarea termenului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 19 martie 2015, a fost expediată în adresa părților la 25 iunie 2015 (f.d. 200 Vol. II), astfel recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎMGFL nr. 21, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (Guerin versus Franța).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurentului de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎMGFL nr. 21 ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21 se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari